

Залишатися сильними під час протидії

Відступництво у Кертленді: необхідність з вірою йти за провідниками Церкви

У 1837 році святі у Кертленді, шт. Огайо, зустрілися з певними фінансовими проблемами. Для того, щоб допомогти святим стати більш незалежними фінансово, Джозеф Сміт з іншими провідниками Церкви відкрили компанію, схожу на банк і назвали її Кертлендське товариство безпеки. Через розповсюджену в ті часи економічну депресію, багато банків у Сполучених Штатах банкрутували. Кертлендське товариство безпеки також збанкрутувало восени 1837 року. Двісті інвесторів банку втратили майже все, а Джозеф Сміт зазнав найбільших збитків. Хоча Кертлендське товариство безпеки не було спонсороване Церквою, деякі святі вважали, що це банк Церкви чи банк пророка, і звинувачували Джозефа Сміта у своїх фінансових проблемах. Дехто навіть почав називати його занепалим пророком. Але попри збанкрутування банку багато з тих, хто втратили кошти, залишалися у вірі і були вірними пророку.

Дух відступництва і критиканства почав охоплювати багатьох святих. На червень 1838 року приблизно 200 чи 300 відступників відійшли від Церкви, серед них чотири апостоли, три свідки Книги Мормона і член Першого Президентства. Але більшість святих реагували на цей період випробувань з вірою, як це робив Бригам Янг. Їх зміцнював Господь і вони залишалися вірними своїм свідченням. Кілька людей, які залишили Церкву протягом цього періоду відступництва, пізніше повернулися і попросилися знову приєднатися до Церкви Господа. Серед них були Олівер Каудері, Мартін Харріс, Люк Джонсон та Фредерік Г. Уільямс.

Під час цієї боротьби в Кертленді, кілька відступників прагнули вбити Джозефа Сміта. Попереджені Духом, він та Сідні Рігдон вночі на 12 січня 1838 року поїхали звідти. Їхні вороги багато днів переслідували їх, але Господь їх захищав. Вони прибули зі своїми сім'ями до Фар-Уесту, шт. Міссурі, 14 березня 1838 року.

Обговоріть групою наступні запитання:

- Які принципи ми можемо засвоїти з цих подій стосовно того, як реагувати на протидію у нашому житті? Що ми можемо дізнатися з цих подій стосовно того, як реагувати на опозицію проти Церкви?

- Що ми можемо робити, щоб залишатися вірними провідникам Церкви, хоча ми можемо чути, як інші люди їх критикують?

- Як ви були благословенні тим, що йшли за пророком?

Конфлікт у північній частині штату Міссурі: Учитися витерплювати протидію з розумінням

У 1837 та 1838 роках деякі ображені члени Церкви і ті, кого з неї виключили, і які жили серед святих у Фар-Уесті, почали судитися проти Церкви та її провідників і докучати їй. У червні 1838 року Сідні Рігдон гаряче виступив з промовою, яка пізніше стала називатися “Проповідь про сіль”. Він згадував Матвія 5:13 і сказав, що якщо сіль втратить свою силу, вона ні на що не годиться, і її можна лише викинути, маючи на увазі, що ті, хто пішов з Церкви, мають бути вигнані з-посеред святих. Через два тижні, 4 липня, Сідні Рігдон виступив з промовою, в якій пообіцяв, що святі будуть захищатися, навіть якщо почнеться “війна на знищення”. Хоча обидва ці виступи, здавалося, суперечили настанові Господа “пропонувати мир” (див. УЗ 105:38), обидві проповіді були опубліковані і викликали велике занепокоєння серед тих, хто не був святими останніх днів.

У ці часи навернений на імення Семпсон Евард давав священні клятви тим, хто приєднувався до сформованої ним банди мародерів, яка називалася Даніти. Евард наставляв їх грабувати й обкрадати жителів Міссурі, кажучи, що це допоможе їм будувати царство Бога. Евард переконав своїх послідовників, що його інструкції приходили від Першого Президентства. Пізніше істина вийшла на поверхню і Еварда було виключено з Церкви. Вчинки Еварда дуже нашкодили репутації Церкви і призвели до того, що пророк потрапив до в'язниці Ліберті.

У жовтні 1838 року між деякими членами Церкви і міліцією штату Міссурі відбувся бій, який призвів до кількох смертей з кожної сторони. Перебільшені розповіді про бій дійшли до губернатора штату Міссурі, Лілбурна У. Боггса, який потім видав те, що стало відомим, як наказ про винищення: “До мормонів слід ставитися як до ворогів і їх необхідно винищити або вигнати зі штату, якщо необхідно, заради загальної користі” (процитовано в *History of the Church*, 3:175). Невдовзі місто Фар-Уест було оточене міліцією, яка за кількістю у п'ять разів перевищувала кількість мобілізованих святих. Джозеф Сміт і інші провідники

Церкви перебували у в'язниці Ліберті, де вони залишалися всю зиму. Решту святих змусили поїхати зі штату.

Обговоріть у групі наступні запитання:

- Які принципи, засвоєні нами з цих подій, допоможуть нам краще перенести протидію?
- Чому для кожного з нас важливо наслідувати приклад Спасителя у часи кризи або протидії? Що сталося у північній частині штату Міссурі через те, що святі цього не робили?
- Коли ви бачили, як слова або вчинки якоїсь людини викликали у когось позитивне сприйняття Церкви?

